

SỐNG LẠI NHỜ LỜI CHUYỂN CẦU CỦA THÁNH ANTÔN PADOVA

Câu chuyện xảy ra tại một thành phố nước Ý vào năm 1922.

Đây là thời kỳ Âu Châu trải qua trận dịch kinh hoàng: dịch đậu lào. Con dịch giết chết không biết bao trẻ thơ. Vào thời kỳ đó, chưa có phương thức chữa trị hữu hiệu cũng như chưa tìm ra thuốc chống đủ mạnh.

Gia đình bà Elisabetta cùng chung số phận. Bà là người mẹ trẻ mới có đứa con trai đầu lòng, bé Giulio 2 tuổi. Chẳng may bé Giulio mắc bệnh đậu lào ở mức độ nặng nhất, vô phương cứu chữa. Toàn gia đình quây quần túc trực ngày đêm bên cạnh bé. Cha Cesare - bạn thân gia đình - được mời đến thăm và xức dầu kẻ liệt cho bé.

Thế nhưng khi Cha Cesare đến nơi thì bé Giulio đã trút hơi thở cuối cùng. Cha chỉ làm phép xác bé Giulio.

Sau đó diễn tiến các nghi thức an táng. Hòm đặt mua cho bé được nhà quàn mang đến. Bé được đặt vào quan tài với chiếc áo trắng tinh, trên đầu bé có vòng hoa và chung quanh xác bé phủ đầy hoa.

Bà Elisabetta cẩn thận đeo cho con trai yêu dấu sợi dây chuyền có ảnh thánh. Trên tay bé Giulio bà cũng đặt vào Cây Thánh Giá nhỏ. Láng giềng đến chia buồn và cùng đọc kinh bên xác bé. Sau cùng, đến giờ mang xác bé ra nghĩa trang. Các người có nhiệm vụ lo đám táng xuất hiện.

Lòng đau như cắt, bà Elisabetta xin mọi người rút lui khỏi phòng.

Bà muốn ở lại một mình với xác đứa con thân yêu trong khoảng thời gian ngắn, trước khi vĩnh viễn từ biệt con nơi thế gian này. Mọi người hiểu ý và lặng lẽ rời phòng.

Quan tài vẫn còn mở nắp. Bà Elisabetta tiến lại gần xác con. **Bà nâng đầu con lên và đặt dưới ót con bức ảnh giấy thánh Antôn thành Padova.** Đây là Vị Thánh bà hằng tôn kính quý yêu và luôn luôn kêu cầu mỗi khi gặp cảnh gian nguy. Giờ đây, bà muốn chính thánh nhân tháp tùng bé Giulio vào Thiên Đàng. Đặt xong bức ảnh thánh Antôn dưới ót con, bà thân thưa với thánh nhân lời nguyện xin cuối cùng:

- Lạy thánh Antôn, xin cho con con thoát chết. Nếu bé được sống, con sẽ dâng bé cho ngài. Và trong vòng ba năm, con sẽ cho bé mặc áo dòng Phan-sinh.

Cầu nguyện xong, bà Elisabetta cúi xuống hôn bé Giulio lần cuối cùng. Xong, bà tiến ra khỏi phòng. Chính lúc này, bà nghe rõ ràng tiếng nói. Đó là tiếng bé Giulio. Bé kêu lên:

- Má ơi, cháo, Má ơi, cháo!

Giọng bé Giulio nài nỉ đòi ăn xúp. Bà tức tốc quay ngược trở lại. Tim bà đập mạnh như muốn thoát khỏi lồng ngực. Bà đến bên quan tài giờ tay ẵm lấy con yêu dấu. Bé Giulio âu yếm nhìn mẹ. Bà Elisabetta sung sướng tột độ .. Bà bồng bé ra khoe với mọi người đang đứng ngoài phòng. Mọi người ngạc nhiên hân hoan chia sẻ niềm vui với toàn gia đình bà Elisabetta.

Giữ lời hứa - trong vòng 3 năm - bà Elisabetta cho bé Giulio mặc áo Phan-Sinh để bày tỏ lòng ghi ơn thánh Antôn thành Padova. Đây là vị thánh tiến sĩ dòng Anh Em Hèn Mọn thánh Phanxicô.

Thánh Antôn sinh năm 1195 và qua đời năm 1231 tại Padova, hưởng dương 36 tuổi. Thánh Antôn người Bồ-

Đào-Nha nhưng chọn Ý làm quê hương thứ hai. Lúc sinh thời, thánh nhân rất có lòng sùng kính Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Ngài dùng tài hùng biện đánh bại các lý lẽ phạm thượng của nhóm lạc giáo Albigeois. Nhóm này bác bỏ Đức Tin Công Giáo. Họ không tin sự hiện diện thật sự của Đức Chúa GIÊSU trong Hình Bánh và Hình Rượu, sau khi Linh Mục đọc Lời Truyền Phép trong Thánh Lễ.

Thánh Antôn Padova rất được các tín hữu Công Giáo sùng kính và kêu cầu. Đặc biệt các tín hữu kêu xin thánh nhân cho tìm thấy các vật dụng thất lạc. Một hôm, có người nhạo báng niềm tin ngây thơ bình dân này với thánh Phanxicô đệ Sales (1567-1622). Thánh Phanxicô đệ Sales (Francois de Sales) liền nghiêm giọng trả lời:

- Quả thực, ông bạn biết không, ông khiến tôi bồng ước ao chúng ta cùng khẩn xin thánh Antôn cho tìm lại hai báu vật chúng ta đánh mất mỗi ngày. Ông bạn đánh mất Đức Tin đơn sơ của tín hữu Công Giáo còn tôi thì đánh mất việc thực hành lòng khiêm tốn!

... "Con lắng nghe điều THIÊN CHÚA phán, điều Chúa phán là lời chúc bình an cho dân Người, cho kẻ trung hiếu và những ai hướng lòng trí về Người. Chúa sẵn sàng ban ơn cứu độ cho ai kính sợ Chúa, để vinh quang của Người hằng chiếu tỏa trên đất nước chúng ta. Tín nghĩa ân tình nay hội ngộ, hòa bình công lý đã giao duyên. Tín nghĩa mọc lên từ đất thấp, công lý nhìn xuống tự trời cao. Vâng, chính Chúa sẽ tặng ban phúc lộc và đất chúng ta trở sinh hoa trái. Công lý đi tiên phong trước mặt Người, mở lối cho Người đặt bước chân" (Thánh Vịnh 85,9-14).

("Messaggero di sant'Antonio", Febbraio/2004, trang 64-65).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt